

SARAJEVSKI 11.

SALON

GODIŠNJA IZLOŽBA UDRUŽENJA LIKOVNIH UMJETNIKA - KANTON SARAJEVO
ANNUAL EXHIBITION - VISUAL ARTISTS ASSOCIATION - SARAJEVO CANTON

11th SARAJEVSKI SALON 2023.
COLLEGIUM ARTISTICUM
Četvrtak, 16.03.2023. 19.00^s

XI
SARAJEVSKI
SALON

XI. SARAJEVSKI SALON ULUKS

INVENTURA

Pripadnici starije generacije znaju, oni iz srednje još pamte, a mlađi su vjerovatno naučili šta znači – inventura!? Korijen je jasan, latinski, invenire – što znači izumiti, ali bi se u ovom kontekstu prije mogao koristiti oblik pronaći, jer se radi o popisu imovine i obaveza na određeni datum. U običnom knjigovodstvu – kakvo je ovo naše – inventurom se utvrđuje rezultat poslovanja razdoblja uspoređivanjem neto imovine na kraju razdoblja, u odnosu na njegov početak. U dvojnomo knjigovodstvu – kakvo bi ovo naše trebalo biti – rezultat poslovanja se utvrđuje sučeljavanjem prihoda i rashoda. I još, inventurom se usklađuje knjigovodstveno stanje imovine i obaveza sa stvarnim stanjem. Inventura može biti redovna, vanredna i kontinuirana. Redovna se provodi najkasnije prije sastavljanja godišnjih izvještaja, a vanredna – po potrebi. A u nas je, kako ispada, uvijek potreba, pa valja pogledati šta nam ovaj 11. po redu Salon Udruženja likovnih umjetnika Kantona Sarajevo, nudi. U smislu onoga da se radi o pregledu, odnosno panorami (ili je bolje kazati, 'presjeku') stvaralaštva u ovdašnjoj likovnoj umjetnosti. Ovakve su prilike skoro idealan grunt za prigodničarenje, ali u ovom slučaju – ništa od toga. Sadržaj treba da bude, i jeste samo ono što su umjetnici odlučili izložiti na Salonu – ovdje u obnovljenom, obojenom i nadamo se, nanovo "utopljenom" Collegium artisticumu, spremnom za nove programe, izložbe i izazove.

U tom smislu se je i naslov ove izložbe samo nametnuo: ono što je bila intencija ovoga Salona u nastanku, jeste da to bude skup "elitnih" (pomalo opasan, ali razumijevajući termin) ostvarenja umjetnika koji djeluju na području u kojem djeluje Udruženje. Kako je kod nas teško ostvariti kontinuitet u međuvremenu se jedan dio izgubio, promijenilo se i vodstvo ULUKS-a, zatim je, konačno, na red došla potreba da se Collegium obnovi, i sad smo tu gdje jesmo. Pred Salonom, odnosno "Inventurom", u kojoj nismo inventarnu komisiju, niti ćemo utvrđivati inventurne viškove i manjkove. Naša je "Inventura" otvorena, a njezin je zadatak da pokuša pokazati neke pravce i odnose u današnjem likovnom i društvenom trenutku. Ova inventurna lista ne može, i neće biti popis inventara, to ćete naći u spisku umjetnika koji su dali svoja djela za izložbu. Ovo će biti razmišljanje nekoga ko posmatra stvari, i sebe, i svoj rad, na neki način vidio kao dio scene koja se ovdje predstavlja. Treba reći da među najistaknutije, što se ono voli kazati, reprezentativne primjerke u našoj umjetnosti spadaju Halil Tikveša i Safet Zec, također učesnici ovog Salona. Dio svijeta, bar onaj koji korespondira sa onim što ovo piše, zna i za Jusufa Hadžifežovića i Damira Nikšića, oni malo bolje obaviješteni za Darija Pehara ili Rikarda Druškića. Tako je to: jer, kad se radi o imenima koje publika - a dobro bi bilo postaviti pitanje šta je današnja publika i na koga se tu uopće može računati – dobro poznaje, poput, recimo, Edina Numankadića, Samira Sućeske, Stijepe Gavrića ili Lejle Čehajić, može se reći da unutar tog spiska vidimo različitosti u pristupu "inventaru". Tu su, dakako, i fotografije Kemala Hadžića i Milomira Kovačevića, ali

i novo "oko" Tarik Alimanović, čiji rad "Ogoljelo mjesto" nudi novu perspektivu u pokazivanju, ali i gledanju objekata koji se mogu naći ispred fotografskog aparata.

I dok jedni pokazuju i zapisima popisuju intervale jučerašnjeg svijeta, drugi se, "igraju", kao što je slučaj sa Lejlom Čehajić, čiji "Agnus Dei" promišlja stvarnost na nivou propitivanja trendova i navika koji se usvajaju, i pozicije u kojoj se pojedinac u ovdašnjem kontekstu trenutno nalazi. Janje moje, ovce su za šišanje, a nargila i hidžama su nuspojave svijeta koji je stvorio puno ozbiljnijih stvari i činjenica, ali se uvijek, nekako tako dogodi, da se prije svega prihvate komercijalne trivijalnosti. Sjajno je da se ne bježi ni od eksplicitnih političkih statementa, kao što je slučaj u radu Gordane Anđelić-Galić "Manifest" u kojem se slijedi Picassov stav da "slikarstvo ne služi za ukrašavanje stanova, nego je napadačko i odbrambeno oružje protiv neprijatelja", a pokazuje kako je Religija placebo za neznanje, te objavljuje da je izvjesnije da će izlagati u galeriji njujorškog MoMa, nego u galeriji banjalučkog Muzeja savremene umjetnosti RS. To, u osnovi dokumentarističko zapisivanje fakata i njihovo stavljanje na transparent, daje novi kvalitet kako postavci, tako i kontekstu koji ovakvim intervencijama postaje širi, a promiseće frustraciju u artefakt, čime nastaje duhovita aluzija, i konzistentan stav, što je jedna od značajki cjelokupnog rada ove umjetnice.

U tom, za ovog kroničara ipak najbližem pravcu djelovanja, ide i rad Samira Plaste, nazvan "Daytonske svetinje". Dakako, bavi se Daytonskim sporazumom, tom čudnom kombinacijom mirovnog ugovora, ludačke košulje i opravdanja za nerazumijevanje i nedjelovanje. Njegove pop-ikone, nastale bilo na dokumentarnim fotografijama iz Daytona, bilo na portretima i situacijama koje je taj događaj izrodio, podsjećaju na vječnu dihotomiju u kojoj je, vjerovatno, najviše zločina na svijetu počinjeno u ime prisvajanja boga, ili ideologije religije, samo jedne, samo "moje" ili "naše", ekskluzivne interpretacije ko su "pravi", a ko nisu. Socijalni Monstrum s posebnim potrebama, što je današnja država Bosna i Hercegovina, iznikao je na tragu ekskluzivističkog, konstitutivnog predstavljanja naroda, bez pitanja i uvažavanja šta o tome misle oni ljudi koji ne bi da budu predstavljeni u nacionalnom ključu, i u krajnjem, svedeni na njega. U daytonskoj "religiji" nema mjesta za ostale, što u svom radu spominje i Andrej Đerković, ništa za one koji ne bi bili konstitutivni, a ne bi možda bili ni narod(i).

Taj prezir prema kod nas prezrenoj i potrošenoj, a nikada uistinu probanoj robi – riječ je, dakako, o građanskom. U tom smislu pravi su "samo" oni koji sole pamet iz uvijek istih fotelja, uvijek istih parlamentarnih klupa, uvijek istih televizijskih emisija, praveći se da vjeruju u nešto, a zapravo vječno produžujući istu onu opsjenu koja traje hiljadama godina, i koju, u nekom smislu, prikazuju i freske i ikone i ilustracije religijskih sadržaja, bez obzira što veliki broj njih čini kolektivno pamćenje čovječanstva, i urezan je u naše sjećanje kao neodvojiv dio opće kulture i civilizacije. Naši su sveci groteskni, jer je bog u kojeg se kunu lažan, to nije bog spasitelj, nego je to paravan pljačkaške "tranzicije" zavijen u ambalažu nacionalnog. Takve je stvari teško prozrijeti i popisati, ali to i jeste glavni zadatak umjetnosti. Ne da skriva, nego da otkriva istinu o svijetu, ne da – poput kolega iz nekih drugih esnafa bude sekta koja će se priključiti trgovcima u hramu, da se malo vratimo u biblijski motiv, nego da otvorenih očiju i srca idu po svijetu i pokazuju urađeno. Rade "Inventuru".

Stoga je važno da je ova izložba hic et nunc i da na njoj vidimo različite izraze u kojima neki radovi garantiraju budućnost kako novih promišljanja konteksta, tako i novih medija kojima će se autori nekih novih "Inventura" baviti: ovdje se prvenstveno misli na radove Harisa Sahačića, čijim zvučno-slikovnim sonografijama dobijamo novu, važnu stvar na ovogodišnjoj Inventuri. Tako je i sa snovitim, pomalo bajkovitim horrorima kakve srećemo u radovima Borisa Hodaka i Danila Krese, koji nas malo "vuku" prema teatarskim scenografijama, pa i stripovana, i iskrena tišina Adija Karaila, Jasikin "Supermen", Frančeševićeve skulpture, zatim nakit Benjamina Kavazovića, pa apsolutno uvjerljiva, jaka litografija Mladena Štrpca ...

Nekada, često bismo zastali na vratima neke radnje kad bi na njoj pisalo "Inventura". Bilo je to vrijeme kad se za vrijeme popisa nije moglo ući u radnju. Danas kao da nije tako, radnje skoro uvijek rade i to ne pokazuje uspjeh novog poretka, nego nikakva prava onih koji tu rade. S ovom Inventurom je drukčije: ona je otvorena. I otvara. Radnju i jedan prostor u kojem se ta radnja događa. Bez obzira na mala, skoro nikakva prava nas koji to sve skupa radimo. Ali, zato i jesmo tu. Da nas se vidi i čuje. I ako treba i može – izabere. Ono što se danas pokazuje kao apsolutna boljka današnjeg svijeta je da je jačina glasa, odnosno djela, skoro obrnuto proporcionalna njegovoj stvarnoj važnosti.

I zato su stvari poput ove tako važne.

Ne možemo popisati sve stvari za kojima bi se čovjek okrenuo u ovoj Inventuri, koje bi zaokupile njegovu pažnju. Ali, to nije bio ni naš zadatak, nego radovi koje vidite. Ono što je doista bitno jeste da se Inventura ne obustavi, da bude, ako je moguće, permanentna, i da putem nje doznajemo što više.

O stvarima, o sebi, o kosmosu ...

Ili je to uvijek isto? Historija pamćenja je, zapravo, povijest umjetnosti gledana iz sadašnje perspektive.

Opet, jedna vrsta trajne Inventure.

Ahmed Burić

ADI KARAILO

SILENCE OF THE NIGHT
STREET,
ulje na platnu,
58x45cm,
2022.

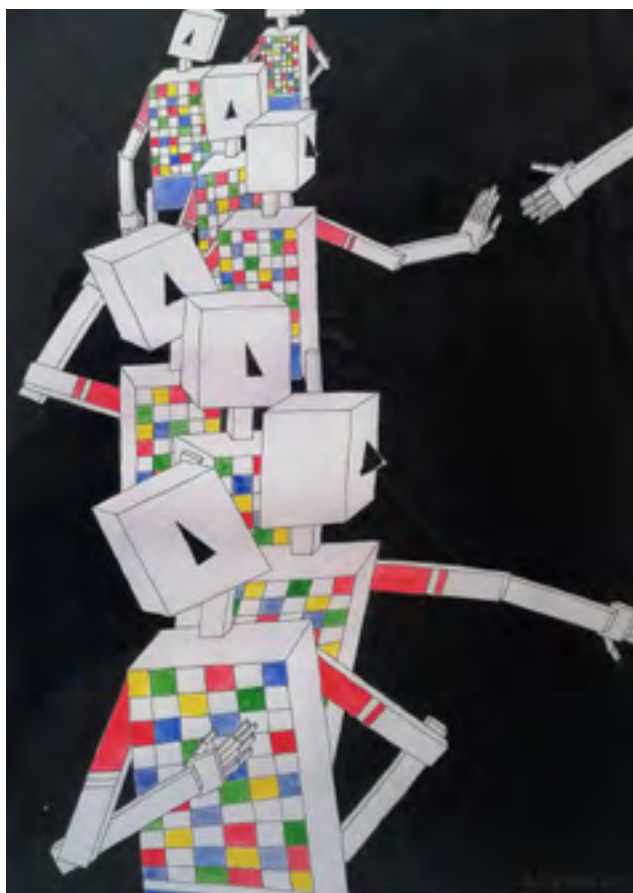

ADNAN JASIKA

SUPERMAN
(Art will save the world - II),
kolaž,
200x150cm,
2023.

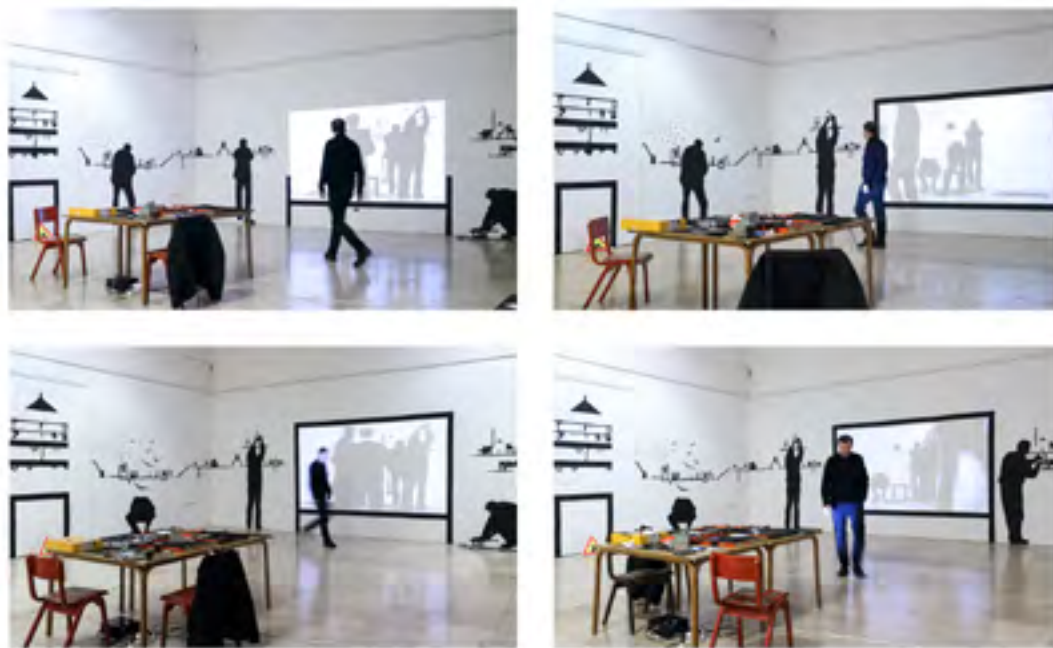
**ALEKSANDAR SAŠA
BUKVIĆ**

Iz ciklusa "MANJE OD IGRE",
akrilik na papiru, 2021.

ALMEDINA FEHRATOVIĆ

WONDERFULL LIFE,
kombinovana tehnika,
4x100x70cm,
2020-2021.

AMER BAKŠIĆ

U POKRETU, print, 100x70cm, 2023.

ANDREJ ĐERKOVIĆ

SMRT FAŠIZMU, SLOBODA
OSTALIMA,
print na forexu,
180x195cm,
2022.

ARMELA VESKOVIĆ

DUALIZAM, skulptura,
Visina -/+ 2m, Obim -/+ 0.5m,
2020-2023.

BENJAMIN HANDUKIĆ

CRATER 9,
ulje na platnu,
90x85cm,
2020.

BORIS HODAK

SWAN LAKE – A TIMELESS LOVE STORY, kombinovana tehnika na papiru,
29,5x42 cm, 2022.

BENJAMIN KAVAZOVIĆ

NEŠTO KAO FENIKS,
tehnika izgubljenog voska, srebro,
40x35mm,
2022.

DARIO PEHAR

AUTOPORTRET S PREKRŠAJNIM
NALOGOM,
kombinovana tehnika,
29,7x21cm,
2022.

DAMIR NIKŠIĆ

iz serije: SKICE ZA SAKRALNO
SLIKARSTVO BOSANSKE TE-
OLOGIJJE OSLOBOĐENJA,
Krejon na papiru,
60x80cm,
2023.

DŽEJLANA KARAMAN PAŠIĆ

CUBOZOA,
skulptura/instalacija (žica, žiča-
na mreža, tkanina, konopci, led
traka),

Format/dimenzije: 90 x 110 cm,
Visina instalacije: 160-200 cm
(fleksibilna), 2022.

DENIS HARAČIĆ

PORTRET VANJE SOLAKOVIĆA,
kombinovana tehnika (monoti-
pija kombinovana sa slikanjem
grafičkim bojama i crtežom),
115x85cm,
2021.

DANILO KRESO

NOĆNI SUSRETI, fotografija, triptih 90x90cm, 2022.

**EDIN
NUMANKADIĆ**

ZAPIS II,
akril na papiru,
55x75cm,
2022.

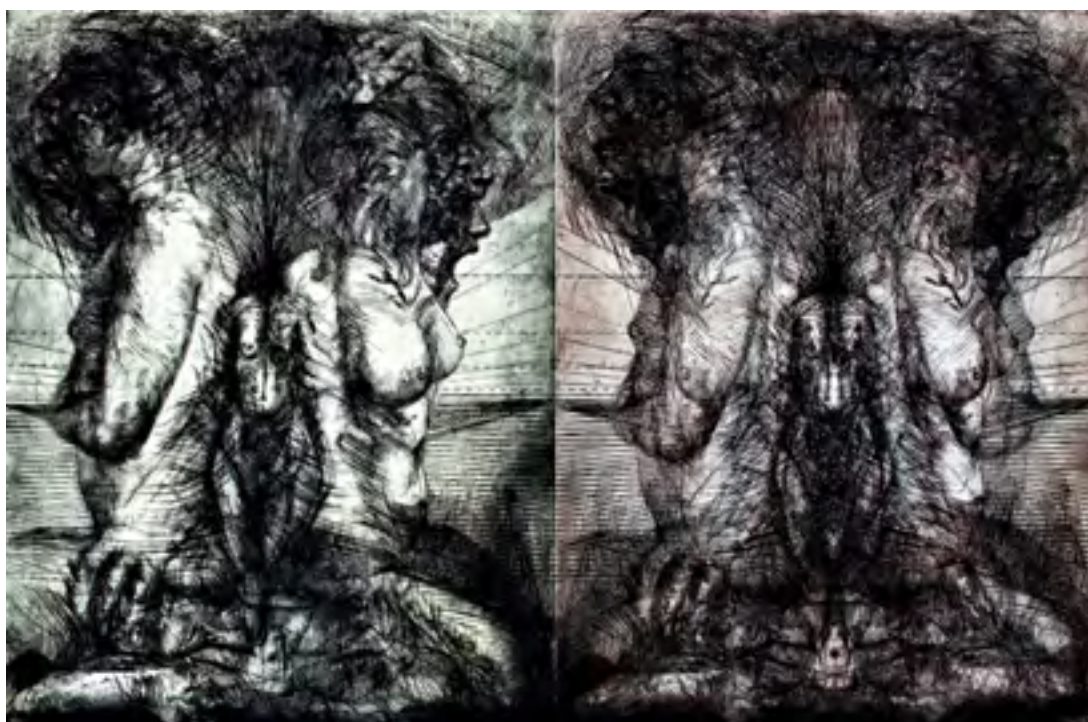
EMIR DURMIŠEVIĆ

HRVOJE VUKČIĆ - NAKON BITKE, digitalna ilustracija, 65x95cm, 2021.

EMIR OSMIĆ

ARHITEKTURA SJEĆANJA
I, kombinovana tehnika na
kartonu, 70x100cm, 2022.

ENSAR HADŽIĆ BUXHOEVEDEN

TAINTED LOVE, bakropis, digitalna štampa,
200x140cm, 2022.

**GORDANA
ANĐELIĆ GALIĆ**

MANIFEST,
akrilik na platnu,
instalacija,
2mx1,36m,
2022.

HALIL TIKVEŠA

RAJSKA DJEVA SA
PARTNEROM,
ulje na platnu, 2022.

HAMZALIJA MUHIĆ

Bez naziva, kombinovana
tehnika, 150x120cm, 2022.

HANNA DUJMOVIĆ I RIKARDO DRUŠKIĆ

DVA UMJETNIKA – JEDNA LJUBAV, akril na platnu, 205x125cm, 2022.

HARIS SAHAČIĆ

RADIO STATIČNA KIŠA,
zvučna instalacija, 3m2,
2023.

IBRAHIM NOVALIĆ

Iz ciklusa PUT MOJ, ulje na platnu, 180x105cm, 2023.

ILONKA JASAK

Dubina, kolaž/slikarstvo,
70x100cm, 2021.

IRFAN HANDUKIĆ

Iz ciklusa BATTENTE
4., Intaglio-relief druck,
100x70cm, 2020.

IZET ALEČKOVIĆ

Bez naziva, akril na papiru,
60x140cm, 2022.

JUSUF HADŽIFEJZOVIĆ

Iz PRODAVNICE PRAZNINA,
akrilik na papiru i objekti,
2011-2022.

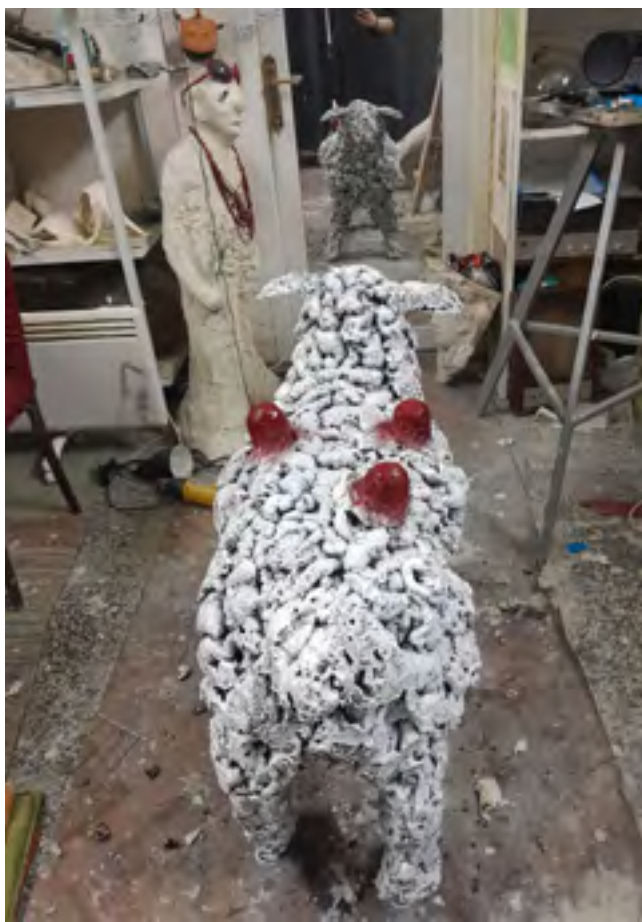
KEMAL HADŽIĆ

Rest area (New Mexico),
silver gelatin, 46x61cm,
2021.

LEA JERLAGIĆ

AMANTES EM PORTUGAL,
kineski drvorez, crtež,
75x70cm, 2022.

LEJLA ĆEHAJIĆ

AGNUS DEI, kombinovana
tehnika, 90x120cm, 2022.

MARIO IGNJIĆ

FASCIO, rapidografi na papiru,
140x100cm, 2021.

MARKO FRANČEŠEVIĆ

CHUCKY, bojani gips,
15x30cm, 2020.

**MILOMIR KOVAČEVIĆ
STRAŠNI**

SARAJEVSKA PTICA,
fotografija, diptih,
100x80cm,

MLADEN ŠTRBAC

!, litografija, 56x76cm,
2022.

MLADEN TALANGA

STVOR, akrilik na papiru,
54,5x62cm, 2006-2022.

NANDA AGIĆ

BEAUTIFUL SCREAM II, crtež,
grafitna olovka na kafom pa-
tiniranom papiru, 100x70cm,
2021.

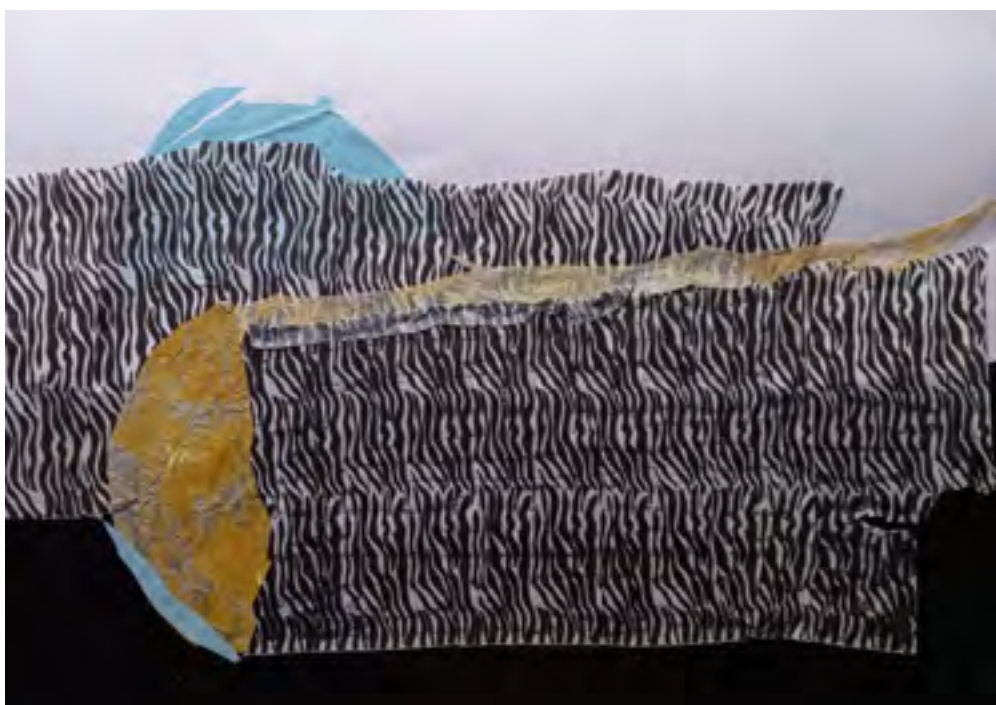
NADA MARTINOVIĆ

NJOJ SAM REKLA, ulje na platnu, 200x180cm, 2021.

NIJAZ GOJAK

SARAJEVSKA GERNIKA, akril na platnu, 230x180cm, 2022.

NINA LOJOVIĆ MILINIĆ

PEJZAŽ, kolaž, 70x50cm, 2022.

REBEKA ABDAGIĆ

STRAH, akril na platnu, 130x100cm, 2022.

SAFET BEGIĆ

Iz ciklusa VILINA VLAS, kombinovana tehnika, 60x60cm, 2020.

SAFET ZEC

Bez naziva, ulje na drvetu, 2021.

SAMIR PLASTO

UKAZANJE SVETOG DEJTONA
i DEJTONSKE SVETIINJE

Naroda Dejtonaca, 2022.

Multimedijalna instalacija svetog
mjesto i relikvija

5x7m, visina 3m

SALEM PEZIĆ

ČUVAR IV, tuš i pero crtež,

87x41cm (sa okvirom

112x64cm), 2022.

SAMIR SUĆESKA

PUŽ, kamen bihacit,
20x10x20cm,
2022.

SAVKA KRČMAR

TRI PARKE (SUĐAJE),
ulje na platnu,
120x100 cm,
2022.

SEAD ČERKEZ

KAD KOPNI,
gvaš, 100x90cm,
2022.

SENAD PEPIĆ

DEZINTEGRACIJA,
digitalni kolaž,
100x100 cm,
2022.

STIJEPO GAVRIĆ

PORTRET M.M., kamen,
visina 46cm, 2022.

TARIK ALIMANOVIĆ

FOTOGRAFIJA I, iz serije OGOLJELO MJESTO, 60x40cm, 2022.

TARIK GOLUBIĆ

Bez naziva, suha igla/grafika,
65x45cm, 2022.

VANJA SOLAKOVIĆ

ART RITUAL, performans,
2022.

UDRUŽENJE
LIKOVNIH UMJETNIKA
KANTONA SARAJEVO

IMPRESUM

Izdavač: Udruženje likovnih umjetnika Kantona Sarajevo

Za izdavača: Lejla Ćehajić, Sanela Nuhanović

Tekst: Ahmed Burić

Dizajn naslovnice: Samir Plasto

DTP: Senad Pepić

Štampa: BSC

Tiraž: 100

